

22. júna 2024

Meditačný obsah č. 247

Nízke naladenie vo vedomí alebo všeobecne, keď sa to vyjadrí obsiahlejšie, v astrálnom tele, vyžaruje akoby automaticky a poháňa ľudské bytie po prúde ako opustenú loď. Pre pravdivé a zdravé citové vnemy v duši, ktoré by trvale obohacovali život a priradujú sa k vyššej prirodzenosti astrálneho tela, je potrebné každodenné vzchopenie sa a vedomé, aktívne vstupovanie do vzťahu s podstatnými tematickými otázkami. Z tohto dôvodu meditačné a duchovné školenie nie je milým pocitovým pôžitkárstvom a v žiadnom prípade nie je zlučiteľné so seba-opustením, seba-zrieknutím alebo s nekontrolovaným emocionálnym seba-odovzdaním. Tak ako chrbtica potrebuje určité vzpriamenie oproti ťaživým silám nerestí, v rovnakej miere musí byť vedomie vychovávané k bdelej a širokej obsahovej orientácii so vstupovaním do vzťahov.

Je úžasné, ako rýchlo niekto, kto prišiel na seminár, robí úsudky na základe argumentov sympatií a antipatií. Duchovné školenie by bolo akceptované iba vtedy, ak by prinášalo radosť a meditačný stav by bol prospešný len vtedy, ak by bol ľahko dosiahnuteľný a signalizoval by pocit pohody. Všetky tie snahy, ktoré sa priečia príjemnej nálade, pôsobia dojmom nátlaku. Aký omyl dnes žije na ďalekosiahlych úrovniach v mnohých ezoterických odvetviach.

Slovo disciplína je po latinsky príbuzné s discipulus – čo značí žiak, ktorý sa nachádza v procese učenia sa. Každá schopnosť, ktorú ľudské vedomie dosiahne, sa môže označiť za disciplínu, a teda zahŕňa aktívnu snahu spojenú s odbornými znalosťami. V sanskrite sa disciplína označuje ako tapas a znamená toľko ako „ohnivá činnosť“. Vytvára teplo. V rádžajoge tvorí nevyhnutný stavebný kameň. Bez úsilia a námahy nemôže vzniknúť nijaká disciplína, to znamená, žiadne učenie sa a odborné vedomosti, ani suverénne zručnosti.

Omyl, že človek musí najprv uviesť do poriadku materiálny život v mnohých alebo všetkých podobách, aby následne dospel k duchovnému školeniu, je tiež rozšíreným mylným názorom. Niektorí ľudia si myslia, že by človek musel svoje zdravie priviesť na najlepšiu úroveň, aby mohol meditovať, a tak sú teraz niektorí ľudia na ceste a starajú sa predovšetkým a neustále o svoje subjektívne blaho a svoje telo. Duša sa musí týchto omylov zbaviť formovaním jasných a správnych predstáv.

Z týchto myšlienok, ktoré v princípe privádzajú disciplínu na jej pozitívne miesto, dá sa rozvinúť nasledovná meditácia:

Tapas, disciplína upriamena sa k nejakému obsahu a vedomého nadviazania vzťahu je slobodná od nátlakov, zatiaľ čo záplava dotieravých snáh o pocity bezpečia, uspokojenie túžob a všemožné záhalčivé rozptyľovanie dusí a ovláda dušu ako veľký zatemňujúci a zahaľujúci životný nátlak.

S touto meditačnou vetou treba v tomto týždni múdro pozorovať a viesť život.

Myšlienky na porovnanie

Rudolf Steiner píše, ako sa to fyzické presúva do éterického a na základe toho vznikajú skutky nátlaku: „Ak sa to deje takýmito procesmi, ktoré som naznačil, potom by som chcel povedať, že ako patologický náprotivok halucinácie vzniká nutkavé pôsobenie, ktoré spočíva v tom, že fyzické telo svojimi metabolickými procesmi sa do určitej miery vtlačá a vsúva dovnútra do éterického.“

(Texty o medicíne, vydané Petrom Selgom, zväzok 4, časť II, s. 296, vydavateľstvo Rudolfa Steinera, 1. vydanie 2004)

V klasickej joge, napríklad podľa mnohých veršov Bhagavadgíty, činy, ktoré slúžia len osobnému zabezpečeniu a uspokojeniu sebeckých túžob, vedú k rastúcemu uväzneniu v tele. Zdravé životné sily nemôžu v rámci týchto motivácií prosperovať, ak sa človek v skutočnosti príliš oddáva fyzickým sklonom.

[meditácia č.246](#) < späť [zoznam meditačných obsahov](#) vpred > [meditácia č.248](#)